

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/276/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313200117
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1313200117.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Janky Richterovej v právnej veci navrhovateľa: I. Š., T.: XX.XX.XXXX, U. H.: M. XXX/X, G. proti odporcovi: V. I., T.: XX.XX.XXXX, H.: U. X. XXXXX/XXD, Bratislava, o zaplatenie 490,- eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, č.k.: 7C/68/2013-59 zo dňa 29.01.2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi s a n e p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 383,63 eura s 9,25 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 29.01.2014 do zaplatenia ako aj náhradu trov konania vo výške 23,- eur, titulom súdneho poplatku, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, pod následkom exekúcie. Vo zvyšku návrhu konanie zastavil.

Súd prvého stupňa napadnutý rozsudok po právnej stránke odôvodnil podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2, § 657, § 658 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka a nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. a vecne tým, že navrhovateľ sa návrhom podaným súdu prvého stupňa dňa 07.01.2013 voči odporcovi domáhal úhrady pohľadávky vo výške 900,- eur spolu s úrokom z omeškania z jednotlivých splátok, predtým oneskorene uhradených a to na tom skutkovom základe, že dňa 15.04.2009 na základe Zmluvy o poskytnutí pôžičky odporcovi požičal sumu 4.800,- eur, so splatnosťou dňa 31.08.2009. V priebehu konania vedeného pred Okresným súdom Bratislava III, sp. zn.: 10C/40/2011 sa odporca zaviazal navrhovateľovi uhradiť sumu 3.300,- eur tak, že na pojednávaní uhradil sumu 2000,- eur v hotovosti s tým, že rozdiel, t.j. 1.300,- eur sa zaviazal uhradiť do 28.02.2012. Na základe tejto skutočnosti vzal navrhovateľ návrh v celom rozsahu späť. Odporca v dohodnutej dobe navrhovateľovi neuhradil zostatok dlhu v celej sume, ale čiastkovo vykonanými splátkami uhradil sumu 400,- eur.

Odporca vo vyjadrení k návrhu uviedol, že celková dlžná suma je 600,- eur. Nakoľko odporca v priebehu konania navrhovateľovi čiastkovými platbami uhradil časť istiny v sume 410,- eur, súd prvého stupňa uznesením, č.k.: 7C/68/2013-50 zo dňa 14.11.2013 na základe čiastočného späťvzatia návrhu podľa § 96 ods. 1, ods. 3 O. s. p. konanie v uvedenej časti zastavil.

Navrhovateľ pred otvorením pojednávania vzal ústne do zápisnice návrh na začatie konania v časti istiny v sume 106,63 eura späť vrátane príslušenstva; domáhal sa tak zaplatenia príslušenstva pohľadávky zo sumy 383,37 eura od 29.01.2014 vo výške 9,25 % ročne do zaplatenia.

Z vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané, že účastníci konania dňa 14.04.2009 uzatvorili zmluvu o poskytnutí pôžičky, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúročnej pôžičky vo výške 4.800,- eur, poskytnutej odporcovi ku dňu podpísania zmluvy, ktorú pôžičku odporca prijal v hotovosti a celosti pri podpise zmluvy. Navrhovateľ a odporca sa v zmluve dohodli, že odporca vráti navrhovateľovi pôžičku najneskôr do 31.08.2009. Odporca však pôžičku navrhovateľovi v celom rozsahu nevrátil a na výzvy na splnenie povinností vyplývajúcich zo zmluvy reagoval len čiastkovými úhradami.

Z výpovede odporcu mal súd prvého stupňa za zrejmé, že odporca bol k 29.01.2014 dlžný sumu 383,63 eura, ktorú uznal čo do základu, výšky a dôvodnosti, uznanie dlhu však do zápisnice odmietol podpísať.

Súd prvého stupňa tak mal za preukázané, že došlo k pôžičke peňazí vo výške 4.800,- eur, pričom po čiastkových úhradách vykonaných v priebehu konania zostal dlh odporcu vo výške 383,63 eura čo mal súd prvého stupňa nesporne zrejmé z vykonaného dokazovania. Návrhu tak vyhovel a odporcu zaviazal na úhradu istiny 383,63 eura, vrátane úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 383,63 eura od 29.01.2014 do zaplatenia podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Obč. zákonníka a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania, pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 23,- eur.

Súd prvého stupňa nevyhovel žiadosti odporcu o umožnenie splátkového kalendára s poukazom na § 160 ods. 1 O. s. p. vzhľadom na skutočnosť, že odporca nebol schopný požičať sumu riadne splatiť k 31.08.2009 ani pre späťvzatie návrhu v konaní 10C/40/2011, pričom je riadne zamestnaný a podľa vlastného vyjadrenia je vlastníkom nehnuteľnosti.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie odporca. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a návrh navrhovateľa zamietol. Podľa názoru odporcu má konanie inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej. Vzniesol námietku premlčania podľa § 101 až § 110 Obč. zákonníka s tým, že v danom prípade premlčacia doba začala plynúť dňa 01.09.2009 a uplynula dňa 01.09.2012. Podľa § 112 Obč. zákonníka tiež namietal, že navrhovateľ síce dňa 06.10.2010 uplatnil svoje právo na súde, ale v začatom konaní riadne nepokračoval; premlčacia doba tak plynula bez prerušenia, kým dňa 01.09.2012 riadne neuplynula.

Navrhovateľ mal vo vyjadrení k odvolaniu odporcu podané odvolanie za bezdôvodné.

Odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie odporcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 100 ods. 1 Obč. zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 ods. 1 Obč. zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 110 ods. 1 Obč. zákonníka ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa § 112 ods. 1 Obč. zákonníka ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

Podľa § 558 Obč. zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Z obsahu spisu súdu prvého stupňa odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania v zmysle jeho neskorších späťzvatí voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 383,63 eura s príslušenstvom, nakoľko navrhovateľ ako veriteľ uzatvoril s odporcom ako dlžníkom dňa 15.04.2009 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej odporcovi poskytol sumu 4.800,- eur s tým, že odporca sa zaviazal požičanú sumu vrátiť do 31.08.2009. Nakoľko odporca navrhovateľovi vrátil len časť požičanej sumy, a to aj v priebehu konania pred súdom prvého stupňa, navrhovateľ sa návrhom na začatie konania v zmysle vykonaných čiastočných späťzvatí domáhal zaplatenia zvyšnej dlžnej sumy.

Odporca v podanom odvolaní vzniesol námietku premlčania navrhovateľom uplatneného nároku, nakoľko odporca bol podľa zmluvy povinný požičané peniaze vrátiť do 31.08.2009 (č.l.4). I keď sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal zaplatenia žalovanej sumy návrhom zo dňa 06.10.2010, v konaní však podľa § 112 Obč. zákonníka nemal riadne pokračovať a premlčacia doba tak uplynula bez prerušenia dňa 01.09.2012, a teda pred uplatnením práva navrhovateľom návrhom na začatie konania podaným na súde prvého stupňa dňa 07.01.2013.

Nakoľko odporca v podanom odvolaní nenamietal výšku či dôvodnosť žalovanej sumy, odvolací súd sa podľa § 212 ods. 1 O. s. p. zaoberal len dôvodnosťou nároku v rozsahu odvolacieho dôvodu odporcu spočívajúceho vo vznesenej námietke premlčania práva navrhovateľa na zaplatenie žalovanej sumy.

Z obsahu spisu súdu prvého stupňa má odvolací súd zrejmé, že navrhovateľ a odporca sa v zmluve o pôžičke dohodli, že odporca požičané peniaze navrhovateľovi vráti k 31.08.2009 (splatnosť pôžičky). Navrhovateľovi tak začala plynúť 3- ročná premlčacia doba na uplatnenie nároku zo zmluvy nasledujúci deň, a teda dňa 01.09.2009. Z obsahu spisu súdu prvého stupňa má odvolací súd ďalej za zrejmé, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III, sp. zn.: 39Ro/1186/2010 (po zrušení platobného rozkazu, sp. zn.: 10C/40/2011) vedenom medzi totožnými účastníkmi konania o totožnom nároku na pojednávaní konanom dňa 31.10.2011 vzal navrhovateľ voči odporcovi návrh späť, nakoľko sa odporca zaviazal zvyšnú žalovanú sumu vo výške 1.300,- eur navrhovateľovi zaplatiť najneskôr do konca februára 2012. Podľa tvrdenia odporcu v podanom odvolaní si mal navrhovateľ nárok uplatniť návrhom dňa 06.10.2010.

Odvolací súd v predmetnej súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn.: 3Cdo 185/2009, podľa ktorého „zastavenie konania v dôsledku realizácie dispozičného práva žalobcom podľa § 96 ods. 1 O. s. p. nemožno považovať za riadne pokračovanie v konaní v zmysle § 112 OZ. Pokiaľ došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťzvatia žaloby, prihliada sa na vec, ako by ku konaniu vôbec nedošlo; zastavené súdne konanie nemá žiaden právny dopad na plynutie premlčacej doby pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia podľa § 107 ods. 2 OZ“. Z uvedeného tak má zrejmé, že počas predmetného konania nedošlo k spočívaniu premlčacej doby podľa § 112 ods. 1 Obč. zákonníka, ako správne namietal odporca v podanom odvolaní.

Z obsahu zápisnice z pojednávania však má odvolací súd zrejmé, že odporca na predmetnom pojednávaní podľa § 558 Obč. zákonníka písomne uznal svoj dlh voči navrhovateľovi čo do dôvodu a výšky, kedy uviedol, že je ochotný dobrovoľne mimosúdne navrhovateľovi zaplatiť sumu 3.300 eur a vrátiť mu osobné motorové vozidlo. Odporca v predmetnej zápisnici uviedol, že aj do dnešného dňa (t.j. 31.10.2011) môže navrhovateľovi vrátiť sumu 2.000 eur z titulu pôžičky, ktorú sumu má k dispozícii a zvyšok by mu zaplatil pokiaľ bude môcť čo najskôr, najneskôr do 28. februára 2012. Odporca z titulu pôžičky navrhovateľovi odovzdal sumu 2.000 eur, ktorú sumu navrhovateľ na pojednávaní osobne prevzal, pričom navrhovateľ a odporca vyplatenie sumy 2.000 eur z titulu pôžičky z 15.04.2009 potvrdili svojimi podpismi. Následne odporca predniesol, že zvyšok v sume 1.300 eur zaplatí najneskôr do konca februára 2012. Z uvedeného má odvolací súd zrejmé, že odporca na predmetnom pojednávaní podľa § 558 Obč. zákonníka uznal svoj dlh voči navrhovateľovi čo do dôvodu (zmluva o pôžičke) a výšky s tým, že predmetné uznanie má za následok plynutie premlčacej doby podľa § 110 ods. 1 Obč. zákonníka a teda plynutie desaťročnej premlčacej doby, ktorá začala odporcovi plynúť dňa 29.02.2012. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že námietka premlčania nebola odporcom vznesená dôvodne, nakoľko nárok navrhovateľa bol na súde prvého stupňa dňa 07.01.2013 uplatnený v rámci 10-ročnej premlčacej doby podľa § 110 ods. 1 Obč. zákonníka, a teda bol uplatnený riadne a včas.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 a § 224 ods. 1 O. s. p. Úspešnému navrhovateľovi však náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.